

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za lokalne interese.

God. XI.

U Samoboru, 1. veljače 1916.

Br. 3.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjeseca. — PRETPLATA na pol godine za domaće K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i tiskarničvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(tiskara S. Šek.)

GLASIL. prima uprava prema cjeniku. Za oglaš. troji se više puta vrćući, daje se znatan popust. Nakladi se ne vraćaju.

Potreba svratišta u Samoboru.

II.

Nastaje pitanje, gdje da se to svratište izgradi? Mjesta bi se našlo, nu dali odgovaraju sva, to je drugo pitanje. Za svratište valja uvijek tražiti po mogućnosti, središte mjesta. Prvo i najpodjednije mjesto, bio bi današnji „Penzion“ Ovo je mjesto samo za sebe, nije izravno na ulici, a prostor je tako velik, da se mogu izgraditi sve potrebne prostorije. Svratište, ako i ne veliko, ali neka bude ugodno i svaki će biti s njim zadovoljan. Današnji „Lovački rog“ imade samo 6 soba u prvom katu. Razizemne prostorije ne odgovaraju nikako, zato bi valjalo to veliku i nezgrapnu zgradu srušiti i novo sagraditi.

Novo svratište na istom mjestu može imati 10—12 soba, pristojne prostorije razizemno, kao i sve potrebno, kao kuhinju itd. Tako sagradjena zgrada ne bi stajala više 60—70. 000, a odgovarala bi svim zahtjevom Samobora. Držimo, da se društvo sastavi, da i današnji vlasnici bi sigurno svemu na ruku išli, jer bi to i samim njima sigurno veću korist nosilo.

Drugo mjesto bio bi „Novi trg“ gdje stoji vatrogasni toranj. Ono je zemljište općinsko, a dosta je veliko za jedno pristojno svratište sa vrtom, koji je u ljeti osobito

nuždan. Izgradnjom svratišta nastalo bi pitanje otvorenja nove ulice uz potok „Gradnju“, a to bi bilo već skrajno doba da se učini i da se promet uske Rambergove ulice otereti. Držimo, da bi i Općina tu u svemu na ruku išla, jer je svratište direktni dohodak, a tim više ako se kani načiniti električna rasvjeta, onda se mora i tražiti konzumenti: a ti su u prvom redu svratišta. Još je jedno mjesto a to je ugao Šmidhenove i Obrtničke ulice, nu to bi bilo tako akupo, da se o tome ne može govoriti.

Ovo je naše skromno mišljenje, a nada neka oni koji znadu i mogu o tome razmišljaju, da se povede akcija, da to pitanje bude riješeno.

Baš ovih dana javljaju zagrebačke novine, da se šaljehnica kani produjiti do Bregane, a bude li to u istinu učinjeno, to se može lako dogoditi, da se tamo što podigne i uredi, a to bi mogao biti teški udarac za Samobor.

Napred dakle, primimo se posla dok je vremena, a naš napredak nas zove, da se skupimo u radu za Samobor, koji uliva na daleko već dobru glas, a ako ga zapustimo da to izgubi, to ga više nikada podignuti ne ćemo moći.

Na Soči u mjesecu siječnju.

Pisao: P. Š.

Isa dopusta. Oprostio sam se do u dušu rastuđen s onim, što mi je najdraže na svijetu, s onim obožavanim bićem, koje me se za ovog velikog svjetskog komešanja u tuđini sjeća svaki dan milim recima: „Još jedan pogled na Zagreb, na vrhove tornja sv. Kralja, na Grič, na dragi gorani grad i vlak je već krenuo. Od Poduzeda do Zidnog mosta motrio sam snježne brjegove samoborske gore, lijepi Antin dol, kapelica sv. Jurja, lijepe moje rodno mjesto.“

Kako sam čeznuo, da te opet vidim, dragi moj Samoboru, da uživam svježinu tvoga zraka, da se naušijem tvojih prirodnih ljepota. Dostajalo mi je jedan dan, da te se nagledam, a taj jedini dan ostao će nezbrisiv u mojim ratnim uspomenama, slatka slika u velikoj tragediji, koja se odigrava

na pozadini Evropa. Godinu dana nisam te vidio dragi moje mjestance, dugu godinu ratnih patnja. Našao sam te istog košto sam te ostavio, tek mnogih milih lica, koje sam želio vidjeti nisam više ugledao. Moram priznati, da te najvećma ljubim onda, kad sam blizu tebe, jer onda najviše čeznem za tobom — Brzo je ismiknula ispred mojih očiju slika, s kojom je vezano toliko mojih uspomena. Nemilostudno i bezobzirno otpravio je vlak jureći napred moje oku komad po komad dragog domaćeg praga. Još jedan pogled! Zaklopio sam oči. Još nekoliko častaka da u duhu budem s tobom dragi moje mjesto. Neka svemoguć i zna, kad će te opet vidjeti.

Pretrso se je približavao vlak do brvnih obala Soče, gdje hrvatski vojnici već osmi mjesec brani slovensku gradu boreći se protiv starog otimača hrvatskog mora.

Uzajad si se našad kraljice mora vjenčavala s Jadranom, u ludu si lukavi Mlačaninu razbojničkom rukom posezao za hrvatskom obalom. Dok je jedan Hrvat i Slo-

LJUDEVITU BUDICKY-U.

(Prigodom prevoza u Samobor.)

Ko junak brlio si, da brani kralja, dom i boreći se hrabro proli si mladu krv
Pa sad se mrtav vraćaš na domak rodu svom,
I ako i tu Te čeka taj grozni grobnic crv.

Al čekamo Te svi mi, u suret idmo Ti
I šapćemo Ti tužni - jer sadnji pozdrav taj,
A u srcu nam osta u crnoj žalosti
Tek jedna nada i ta nas upućuje na Raj.

Izmučeno Ti tijelo nek nadje počin blag,
Nek tu ga suza plače i kiti mnogi svijet
Pa dok uz višnjeg Boga je vječno duh Tvoj drag
I tu ćeš drugovima bit uvijek primjer svet.

Domaće vijesti.

Odlikovanje preuzv. g. podmaršala Žunca. U počast visokog odlikovanja preuz. g. po Njegovom Velikanstvu, bio je 22/1 vojnički mirozov hrv. dom. pukovnika, uz velik broj časnika i domobr. glazba. Mi se pridružujemo toj počasti i čestitamo sadašnje preuzvišenom gospođinu podmaršalu kao našem samoborskom sugradjanu.

Vjenčanje. Primismo ovu objavu: Malvina Altman rođj. Radović i Dr. med. Dragan Altman ravnatelj kr. sem. lječilišta i c. i kr. nadliječnik, vjenčani.

venac živ, ti Jadranom zagospodovati ne smiješ.

Tiho je ušao vlak u stanicu. Iz daljine čula se kadkad po koja pušta — a inače je vladao veličanstven mir. Na obalama Soče nije se ove noći bila bitka. Isišao sam. Hoće li vidjeti kog poznatog? Ta tko bi me u 12 sati noći i dočekao. Pa ipak. Tamo iza stanice stoji grupa i čeka. Čujem joj glasove, poznam ih, te drage glasove — prijatelji su sa fronte. Dočekajte me sa glazbom — s hrvatskom tamburicom. S glazbom me dopratite na kolodvor, kad sam išao u domaju, s glazbom me dočekajte na povratku. Bilo je lijepo od njih. Već prvu noć treba da u njihovom krugu zaboravim, da sam na mjestu, gdje nam svaki dan prijete smrt.

Dvadeset minuta od bojne linije u jednoj kući moj je stan. Ustaknuo sam od sačudjenja kad sam stupio u nj.

Moja pisarna bila je električni rasvjetljen, a štava soba okićena cvijećem i zelenilom. Ne bi vjerovao, da se nalaziš toli

Odlikovanja na ratištu. Opet naša dva dična samoborca okitila su svoje junčike grudi, sa odlikovanjem na ratištu. O. natporučnik arhitekt Franjo Gabrić odlikovana je vojničkim krakom za zasluge, a g. prof. Fran Šuklje sa srebrnim krstom na vrpci koljanje za hrabrost. Našim dičnim junacima i suradnicima našeg lista srdačno čestitamo.

Promaknuće u vojsci. Narednik-jednogodišnji dobrovoljac g. Emil barun Ainoch imenovan je kadetom kod 13. topničke pukovnije.

Dar. Gospodini Juraj A. Matijašić iz Amerike sjetio se i opet naše školske sirotinje, te joj je prema lanjskome obećanju poslao 50 K. Ovaj dar gosp. Matijašića dvostruko nas je obradovao; jedno, što njime pomaže sirotinji miloga si rodjenog mjesta; drugo, što nam on dokazuje, da dragi naši zemljaci s one strane Oceana misle na nas, prate naše prilike i barem pokadšto učestvuju u plemenitim našim nastojanjima. Stoga svaka čast i hvala gosp. Matijašiću, koga lijepo molimo, neka uznastoji, da i ostale naše tamnašnje zemljake predobije za učestvovanje u svakoj našoj humanoj i patriotskoj akciji.

Milodari za kip Marijin. Za kip Marijin darovali su dalje: g. N. N. 50 kruna; gospodja A. S. iz Zagreba 20 K; gosp. F. Osaković, trgovac 10 kruna; v. g. P. K. 10 kruna; jedno veselo društvo 4 kruna. Župni ured izražuje toplu hvalu i preporuča se za daljnje milodare.

Dar crvenom križu: O. Karlo Benak darovao je 20 K. vojnicima bojnice na duhan. Na plemenitom daru srdačno hvale uprava.

† **Gjuro Karal.** U nedjelju dne 23. o. mj. pokopan je u Samoboru Gjuro Karal. Bio je potomak stare odlične obitelji samoborske. Posvetio se trgovačkom staležu i živio u Zagrebu. Kroz više godina bio je suvlasnik i poslovođa „Hrv. industrije stakla“. U mladim godinama bio je revan i vrsan član hrv. pjevačkog društva „Kola“. Bio je štovan sa ugodne, vesele naravi i lijepog karaktera. Umro je u 54. godini u zavodu za umobolne u Stenjevcu, odakle je prevežen u rodni svoj — Samobor. Iz Zagreba došlo je na pogreb više pokojnikovih prijatelja. I „Kolo“ je bilo zastupano po gg. dr. Gjuri Rihtariću i dr. Dragutinu Dujmoviću. Čuje se, da se pokojnik u svojim legatima

blizu neprijatelju — pače i električno zvonce imadu. Tek daleki mukli zvižduk topovskih taneta i eksplozije granata u rano jutro sjetile su me, da sam opet na Soči. Hvala im svima, dragim mojim prijateljima, koji su mi prve časove iz mog dopusta tako lijepo olakšali. Kajkavci su Hrvati i ljube svoje.

Jedna epizoda. Bilo je pet sati po podne sad nekoj dan u ovoj novoj godini, koju smo po starom hrvatskom običaju dočekali pjesmom i glazbom. Ušao sam baš u svoju pisarnu. Iz daljine začuo se je mukli šum, nešto se je groznim zviždukom približavalo. Netko je uskliknuo „ide“ i u taj čas udarila je granata. Kuća, u kojoj stanujem, potresla se je i zanjihala kao da će se sad na srušiti, prozori su popucali — detonacija bila je tako žestoka, da su se potresle sve kuće u našem mjestu. U prvi sam čas bio uvjeren, da je granata uvarila u našu kuću.

Gusti crni ekrazitni dim obavio nas je sve. Kud da se sklonemo? Židovi će se

sjetio i Samobora. Pokoj njegovoj plemenitoj duši!

Vodomjeri i vodovod. U našem se listu već nekoliko puta razglabalo pitanje vodovoda i vodomjera i mi smo jasno i glasno dokazali, da su vodomjeri nepotrebni i da naš vodovod može samo onda naći svoj rentabilitet, ako se ti vodomjeri odbace. Drago nam je, da se naše tvrdnje obistinjuju, pa se nadamo, da će mjerodavni krugovi to već jednom uviditi i pustiti slobodne ruke upravi općine, da si vodi sama upravu vodovoda, kako može i znade. Do danas uključena su 36 vodomjera, a rezultat je bio oko 430 K. za pol godine! Ovom se svotom ne može otplaćivati ni glavna ni kamati. Ako se odstrane skupi i nepotrebni vodomjeri, to sigurno ne će biti ni jednoga pametnijeg gospodara, koji si ne bi hotio uvesti vodovod u kuću, a dok nas se sili da plaćamo skupe ure, tako dugo će vodovod stajati na vrlo labavim nogama. Mi opetovano molimo mjerodavne faktore, da nam dadu ove zdrave vode, makar je baš i u zimi ladna a u ljetu topla.

Produljenje samoborske željeznice do Bregane. O tom produljenju uspisale se zagrebačke novine i već se vesele kako će se moći Zagreb lagije opskrbljivati sa živžnim sredstvima. Moramo se smijati tom veselju, jer mi znamo da je u Bregani tvornica štapova i da se mogu dobiti batine, nu za jaja i piliće malo se znade. Polako gospodo pa najprije opskrbiti ćemo se mi, a onda dodjete Vi u Zagrebu. U ostalom to je pitanje još tako daleko, da se o tome danas ne može pisati a ni govoriti. Kada bude stvar dozrijevala, kazati ćemo svoje.

Popravci kod vodovodnih izljeva. Ovih dana postavljene su na javne vodovodne zdence nove izljevne šalice, jer ove dosadnje nisu odgovarale, budući se je voda razljevala po ulicama. Sada se više i čini se, da će biti bolje.

† **Barica Fanjek,** supruga postolarskog obrtnika, koji se nalazi u vojništvu umrla je u Zagrebu u rodilištu u 39 godini života. Tijelo pokojnice prevezeno je iz Zagreba u srijedu 26. o. mj. te sahranjeno uz brojno saučestće ovdjašnjeg građanstva na ovdjašnje, župno groblje. — Laka joj zemlja.

Potreba svratišta u Samoboru. „Hrv. Lloyd“ obazire se na naš zadnji čla-

početi rušiti, zatrpao će nas, dakle napred! U sekundi bio sam iz prvog kata u priremilju i na vratima. Isti crni dim valjao se je cijelom ulicom. Pobrzam naprijed i sklonem se za prvi momenat u jedan podrum. — Za par časaka dim se razliao. Čekao sam još neko vrijeme. Ponovni hici nisu se javili. Naša kuća ostala je poltedjena. Granata udarila je deset metara od nje u brijeg. Bilo je kaliber 22 cm. —

U sedam sati sa večer već je naš tamburaški zbor vježbao „Misde vojske“ i „Karišik hrvatskih pjesama“ a gramofonom dočarali smo si zagrebačko kazalište, pač smo te večeri kao za inat slušali „Caricine Amazonke“ „Mamzele Nitouche“ i izvadke iz „Graničara“.

Još nešto. Nadao sam se, da ću ove godine moći pogledati lijepi samoborski brijeg u cvijetu crvenog resinja, bijelih kukurijeka i dižeće trave — no ove godine morat ću opet pregorjeti, da se opajam pogledom na divni cvijetni proljetni sag samoborske gore. Ali se sjećam prošle godine,

nak u kojem nalazi njeku „zadovoljstina“, da tobože sami priznajemo, da „ne imademo dobrih gostiona“, „H L“ bi želio valjda, da i mi sami preporučimo gostione u Podsusedu. Mi mu opet možemo uzvratiti samo to, da mi ne imademo prikladnog svratišta, nu boljih gostiona sigurno nego Podsused. Nu čini se da gospoda ako „H L“ vole više Podsusedu te su zaboravili na objektivnost, što im pokazuje njihova topla preporuka Podsuseda i osobito naglašivanje, da Samobor „ne imade“ dobrih gostiona.

Gospoda su istinu prijatelji Samobora! Hvala im!

Samoborska željeznica. 1. veljače 1913. dolazi „L. D. Knudak“ i „Dodatak“ mjesnom cijeniku za utpremanje robe od 1. travnja 1913. na snagu.

Nabavit se može kod prometne uprave na samob. kolodvoru te kod sred. prodajnog ureda ug. želj. cijenika (Budapest, Akademia u. br. 3).

Čuvanje brašna. Ako ikad, a to u sadašnje vrijeme moramo paziti, da nam se ne bi brašno pokvarilo, jer ga i onako nema, skupp je, a glavna je hrana kruh svima. Nije li kruh priredjen od zdravoga brašna, može onaj, tko ga uživa, zadobiti teške bolesti. Brašno ne smije stajati u vrećama čvrsto sabito, mora se na suhom, ne toplom mjestu, te se mora barem svaka dva mjeseca, a dobro je i češće, prosijati i prevrtati. Najbolje je držati ga u drvenim sanducima, koji se oblijepe papirom, da brašno lopatom presipavati iz jednog sanduka u drugi. Drži li se brašno ipak u vrećama, mora se svaki mjesec presipavati i prevrtati. Propusti li se to, brašno se nakon 5—6 tjedna ugruda, dobije gadan miris i postavi nevaljano za peč. kruh.

Kupovanje konja za vojsku. Vojno zapovjedništvo izdalo je krajevskim povjerenstvima da od g. 1916. kupuju konje i ždrebad izravno od konjogojaca, a ne od trgovaca konjima. Ždrebad mora biti barem 157 cm visoka, dobre pasmine, bespogrešna i sposobna za jašenje. Pasmina se mora kod stavnje navesti. Kupovat će se samo ždrebad kojoj nije odrezan rep. Vojnske stavnje bit će u svibnju, lipnju i srpnju. Ždrebad, koja još sada ne bude za prodaju, predbižežit će se, te će biti ponovno pregledana na jesen.

Malo više čistote. Naš Samobor je bio poznat sa svoje čistote i lijepih ureon h

Iza pohoda u Srbiju uhvatio me je ludž čežnja za domom, čežnja, da napasem oči na čarobnom onom cvjetnom plaštu drage domaće gruda. I baš, kad je moja čežnja bila najjača, donjela mi je pošta jednog dana malen zamotak — običan uzorak bez vrijednosti. Otvorio sam ga zadnjeg od cijele pošte, koju sam onaj dan dobio. Koliko ti sreće! U zamotku bio je malen stručak meni toli milog cvijeća: dižeća trava, nekoliko kukurijeka i crvenog resinja. Bila je malena kitica, a bila je tako dragocijena. Donijela mi je pozdrave s dalekog doma. Poljubio sam ju i pritisnuo na grudi. U prvi čas ničim ni pitao, tko mi ju je poslao: Tek kad se je prvo uzbuđenje sleglo — prihvatilo sam malen papirić, koji je knižici bio priložen. Malo je pisalo na njem, ali je uzbuđilo u meni čitavu buru čuvstava. „Tvoje drago cvijeće s našeg brinjga šalje ti tvoja mama“. Dvostruko drago bilo mi je sada to cvijeće —

Ah koliko te sa to ljubim, draga moja mamo!

ulica, nu sada to ne možemo kazati: Blato na sve strane kuda čovjek ide. Da su ceste blatne to bi još oprostili, nu neka nam se barem prolazi čiste, da čovjek ne more gaziti toliko blato. Prolaz preko ceste kod kolodvora tako je blatn, da jedva prolazi, a most iz trga isto tako. Kako je ovaj most jedna od najprometnijih točaka, to bi se morao vada držati u najboljoj čistoći, nu oni koji su dužni nato paziti, čini se, da toga ne vide. Nadamo se, da će se to u buduće činiti.

I opet tužba na šljakere. Koliko puta će se još pisati, jadikovati i moliti, da se uvede neki red među tim šljakerima, koji tako svojevrijedno izrabljuju stanovništvo. Prošlog tjedna zahtijevao je vozar (za sada zašućujemo ime) od jednog gospodina 2 K za vožnju iz kolodvora. Isti taj vozar zahtijevao je od jednog putnika iz Zagreba za vožnju na kolodvor i natrag 4 K. Odje su cjenici, gdje je policija kojoj je dužnost na to paziti? Molimo da se tom svojevrijednom računaju na put stane.

Praktičan kradljivac. Prošlog tjedna provalio neki tat u klet g. P. u Ozniku, odnio mu grođje i jednu praznu bačvicu od 50 lit. Idući kući, sjetio se po svoj prilici, da bačvice nisu na svijetu zato da se u njima čuva zrak, nego da između praktičniju svrhu. Pošao je iz kleti g. p. u klet susjeda Z. otvorio i ondje vrata, napunio si bačvicu vinom i tako sve odnio kući. Šteta da nismo imamo dresirano policajno psoto, jer bi to bila lijepa prilika za njegov posao.

Kradje. U Rudama ukrali su dva dječaka, Franjo i Janko Štengl, kod seljakinje Bare Štengl 1 K, suhog mesa i 4 lit. oraha. Dječaci prijavljeni su sudu.

Jeli Husta iz Slave gore ukradjeno je 3 K suhog mesa, od nepoznatog zlikovca. Franjo Brkoviću iz Orešja, ukrao je Pavao Orčić na polju 1 voz kukuruzovine u vrednosti od 20 K. Isti prijavljen je oblasti.

Kradja kukuruzna. Na štetu seljaka Fabijana Vlahovića iz Farkaševca ukrali su Gašpar i V. d. Vlahović, Alojz Ročak Franca i Tereza Obranić kukuruz u vrijednosti od 120 K.

Počinitelji su toga radi prijavljeni kr. kot. sudu u Samoboru.

Iz općine Podvrh.

Općina Podvrh primila je ove godine 3 vagona kukuruz u klipovima te 2 vagona u zrna, za opskrbu općinara sa kruhom.

Polje u opć. sgradi najma zgodne prestarije, kako bi se kukuruz spremić moglo, to se jest obratilo na gosp. Ivana Levičara načelnika trga Samobor, i veleposjednika da bi općini ustupio svoje prestarije u Livadičevoj ulici prije dužan g. Franje Tkalčića.

G. Ivan Levičar ustupio je upitne prestarije opć. poglavarstvu rad a provizacija područnog šteteljstva besplatno, pak mu se ovime podpisano u ime općinara opć. Podvrh, najjuždajše zahvaljuje. Opć. poglavarstvo Podvrh.

Poziv na pretplatu.

5. siječnja 1916. započen je „Samoborski list“ novo godište, preporučajući se svojim čitačima da se na nj pretplate. Naše je nastojanje strogo redoljubno, pa zato molimo građanstvo naše, da nas u tome po-

dupre. Ne traže se za to velike žrtve, jer je cijena listu

za domaće
na cijelu godinu K 5—
na pol godine K 2 50

za vanjske
na cijelu godinu K 6—
na pol godine K 3—

za inozemstvo
na cijelu godinu K 8—

Moleći naše dosadašnje vrijedne pretplatnike, da izvole obnoviti pretplatu za iduću godinu, apelujemo i na one, koji još ne drže našeg glasila, a koji bi lako tu žrtvu pridonijeli, da se pretplate na list, a pretplatnike koji su u zaostatku sa pretplatom umoljavamo, da nam ovu pridošaju, jer ćemo inače biti prisiljeni list obustaviti, a zaostalu pretplatu drugim putem potražiti.

Naše prijatelje molimo, neka svuda porade oko proširenja našega lista, jer još uvijek moramo voditi tešku materijalnu borbu, da izdržimo ove naše lokalne novine

Gospodarstvo.

Deputat žitarica. Trgovačka i obrtnička komora zagrebačka upozoruje vlastelima i druge interesente, da je banskom naredbom od 5. t. m. br. VI—138 ograničeno davanje pšenice, raži i napolice u ime naplate u naravi. Tko je obavezan, da u ime radničke plaće, risa, kositbe, konvencije, deputata i. d. daje rečene žitarice u naravi, smije počevši od rečenog datuma podmirivati samo polovicu te naplate pšenicom, raži ili napolicom, dočim je drugu polovicu odnosno količinu dužan podmiriti ječmom ili kukuruzom. Razlika u vrijednosti, računajući istu prema oblasno ustanovljenim maksimalnim cijenama, ima se podmirivati gotovim novcem. Tko u oprjeci sa ovom odredbom daje ili prima naplatu u naravi, potpada kazni zatvora do 2 mjeseca ili globi do 600 K.

Iz dimnjačarskog zanata. U predmetu ustrojavanja i popunjavanja dimnjačarskih radjevnih kotara za vrijeme rata, izdala je kr. hrv.-slav.-zemaljska vlada, odjel za narodno gospodarstvo pod br. VI-5066/10 er 1915. od 8. siječnja 1916. ovu naredbu:

„Izamo stiglog izvještaja trgovačko-obrtničke komore u Zagrebu, kao podređenih oblasti razabire se, da se veći dio dimnjačarskog pomoćnog osoblja, a i jedan dio dimnjačara nalazi pod oružjem, prema tomu kod popunjavanja ispražnjenih dimnjačarskih radjevnih kotara nije moguće da u vojsci se nalazeći pomoćnici sudjeluju kod nastjezanja. Uslijed toga bili bi baš najposposobniji pomoćnici izgubljeni, a to ne može biti u interesu javne sigurnosti od požara.

Prema tome zahtijevaju i javni, kao i kulturni interes, da se sa vremenom trajanja rata ne ustrojavaju novi dimnjačarski radjevni kotari, a popunjavanju ispražnjenih dimnjačarskih radjevnih kotara, da se pristupi samo u skrajnoj nuždi i samo u toliko, u koliko se bilo zamjenom, bilo dodjeljenjem ispražnjenog dimnjačarskog kotara dimnjačaru susjednog dimnjačarskog kotara, bilo provizornim popunjenjem tog radjevnog kotara, nebi mogla postići, da bude obesbijeđena pogibao od požara.

Svakih takav slučaj ima se prije raspisa nastjezanja uz obrazloženje ovamo prijaviti.

VOZNI RED

Vrijedi od 1. listopada 1915.

Iz Samobora kreću vlakovi i to:
5³⁵ ujutru,
9¹⁰ prije podne,
1¹⁰ poslije podne, te u
6 sati na večer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:
7²⁵ ujutru,
11³⁰ prije podne,
2³⁰ poslije podne, i u
7³⁰ uveče.

Trifaljski

svijetli ugljen

dobiva se kod E. Presečki-a u Samoboru.

Krumpir

dobre vrsti, za jelo, dobiva se kod E. Presečki-a u Samoboru

Prodaje se kuća sa nuzgrednim prostorijama, upitati u kući br. 6 Bregovita ul.

Ugljena

Kamenitog i drvenog preporučuju

Braća Kornfein
Samobor

5—10 lit naravno

dobre šljivovice

kupujem (i u manjim količinama), tko bi takovu imao za prodati neka se sa uzorkom od pol l. tre i uz najnižu cijenu javi kod

Josip M. Sidnaj.

MALVINA VINOVIKA

proti reumatizmu i nahladi.
Cijena bočl 1 krunu 20 fl.

Dentin

vodica za usta i zube. Cijena 2 kruna.

Malvina prah za zube.

Cijena kutiji 1 K

Samoborski čaj

proti kašlja i nahladi. Cijena 70 flira.

SAMOBORSKA MAST ZA DJECU

Cijena kutiji 60 flira.

Oitrol nadolmaduje povremna svježim limun. Cijena bočlci 60 fl

Sve ime lijekove kao i sve vrsti bandala, samo najbolje vrsti.

Sapuno, parfume i razna ostala kozmetična pomagala svih vrsti uvijek na skladu.

Dr. M. Klesala, ljekarnik
u Samoboru.

Sredstvo proti zatvorenju,
tustilu i ulozimä

STERNOV

moravsko gorko vrelo, blago i sigurno djelujuće sredstvo, te prema ispredjujućoj analizi najbolja gorka voda.

STERNOV pošta Sokolice kod Brna

Sve vrsti muškog i ženskog

linog bijelog rublja

izradjuje savjesno i točno uz najjeftinije cijene

Fanika Tončetić,
Samobor, Stražnička ulica br. 25

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Suratište

K „bodačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

preporučuje svojim cijenjenim gostima
F Horvat svratilbar.

Samoborska tiskara i papirnica

Slavko Šek.

Preporučuje slavnom općinstvu trga Samobora svoju veliku zalihu

RAZGLEDNICA

od Samobora, te raznih inih krajobraza, čestitka, umjetničkih, ljubavnih, ratnih, ruža i t. d.

Album sa 10 samoborskih slika

Raznog pisaćeg i risaćeg materijala. Listovnog papira u omotima i kutijama.

Raznih cigaretnih tuljčića uz najjeftinije cijene.

Veliki izbor trgovačkih knjiga, upisnih knjiga

Najjeftinija i najsolidnija izradba svih tiskarskih radnja za urede i privatnike.

MILIJONI

upotrebljuju za

Kašelj

promuklost, sluzavost,
katar, grčeviti kašalj
i hripavac

Kajserovy Prsti Karamelly

sa tri emerike

6050 svjedodžbi od liječnika
i privatnih potvrđuju
sigurni uspjeh.

Omot 20 i 40 fil., svečani 60 f.

Dobiva se kod
MIRKA KLEŠČICA
Ljekarnika u Samoboru.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Pine vunene i svilene tkanine.

Veliko skladište fine svile, fantastične tkanine po najnovijem ukusu, engleskih tkanina za košulje, flanela za bluze i kućne haljine te raznih podetava i burbona.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Veliko skladište pamučne i platnene robe, stolnog rublja, garnitura za kavu, vezene garniture za krevete i pokrivača od flanela, odeva, zavjеса i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20— šaljemo franko.

6 filira

6 filira

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 filira.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

6 filira

6 filira

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.

Rippee igare iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampaši.

Specialno skladište za bakterioi. i fizikalne potrebitno.

Statistika za odpremu djeteta u propisani drvošah kutijama.